

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 13/22
29.9.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Дамјановић и Јелене Стојилковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Матеја Чајић, адвокат из Београда, ул. Тополска бр.16, против туженог Издавачко друштво Ringier axel springer д.о.о. Београд, ул. Жоржа Клеменсоа бр.19, чији је пуномоћник Борис Душан Стојковић, адвокат из Београда, ул.Његошева бр.28, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 505/16 од 6.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.9.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 505/16 од 6.10.2021. године у ставу другом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 505/16 од 6.10.2021. године, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Издавачко друштво „Ringier axel springer“ д.о.о. Београд да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 72.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности, па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 505/16 од 6.10.2021. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 6.10.2021. године па до исплате, у року од 15 од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од још 100.000,00 динара, преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 6.10.2021.

године, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 70.800,00 динара са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући пресуду у ставовима првом и трећем изреке, из свих законских разлога због којих се пресуда може побијати. Трошкове другостепеног поступка тражио је одређено.

Тужени је доставио одговор на жалбу.

Апелациони суд је испитао ожалбену пресуду, у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку, па је оценио да је изјављена жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су прописане чланом 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима, у првостепеном поступку није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, с обзиром да су у пресуди наведени разлози о битним чињеницама који су јасни и непротивречни, а изрека пресуде је разумљива и у складу са разлозима пресуде, тако да пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, дана у медију „Блиц“ на страни ..., под насловом „...“, са наднасловом „Исповест: Београђанка о робовском раду берача малина“ и поднасловом „Један радник је повраћао због сунчанице, а нису нам дозволили да зовемо Хитну помоћ. Ни лекове му нису донели“ објављен је текст у коме се наводи следеће: „Тим речима своје шокантно искуство сезонског берача малина за Блиц описује ББ (...) из ..., коју је ангажовао АА из Она тврди да берачи имају гнојне ране од уједа, али да нико не реагује. Њих тридесетак има само једно купатило - „Дођемо онако уморни и чекамо сатима да се туширамо. Газде нас још грде што се туширамо свако вече. Онда одспавамо четири сата, па све поново. Храну нам спрема дете од 12 година. Ако смо гладни и поједемо више од предвиђеног, он почне да придикује: „Што једеш толико, треба да има и за друге!“ - прича наша саговорница. Она је једном случајно згазила неколико малина у пролазу, а АА је тврди почео да урла на њу. „Унео ми се у лице, плашила сам се да ће ме ударити.“ - каже ББ. Ова девојка додаје да су људи у страху да им газда неће исплатити зарађени новац, па ћуте и трпе, свесни да помоћи нема.“ У антрфилеу под насловом „...“ наведено је да АА тврди да се жале само нерадници, а да добром раднику код њега никада ништа није фалило. „Ја радим по правилима која им стоје у уговору. Рецимо, ко набере 50 килограма, добије 1.500 динара. Незадовољни су само они који овде дођу на екскурзију. Свако може да иде, али ако жели да добије новац, мора три дана унапред да се најави да бих му обезбедио замену“ - тврди АА за „Блиц“, а уз антрфиле је објављена фотографија тужиоца уз назначење његовог имена. Уз текст је објављена фотографија шаке поред малина, на шаци се види завој, а уз њу је написано: ББ руке израђаване су због тешких услова рада. Објављена је и слика ББ уз коју је написано “Очајна: ББ (...) из ...“. Тужилац је пољопривредник који се бави узгојем малина у оквиру регистрованог пољопривредног газдинства

његовог оца. ББ се пријавила на тужиочев оглас за берача малина, а договор око њеног ангажовања и цене је постигнут уз учешће и њене мајке, ВВ. Током лета 2016. године ББ је радила неколико дана на имању тужиоца и поводом истог је дала интервју туженом. Из записника за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Инспектората за рад-Одељење у Ужицу за Златиборски управни округ, као и из мејла који је упућен ББ из надлежног инспектората, утврђено је да је дана 30.6.2016. године након дописа ВВ, извршен ванредни инспекцијски надзор у газдинству тужиочевог оца, на њиви коју користи за узгој малина и констатовано да су затечени радници изјавили да су задовољни условима исхране и смештаја, као и да немају примедбе на опхођење и понашање тужиоца као организатора посла. Пре објављивања текста, тужиоца је контактирала ГГ, дописник туженог, ради давања интервјуа поводом жалби радника који су се жалили на њега, не наводећи ко се жалио конкретно. Тужилац је том приликом одговорио наводећи опште услове и организацију рада приликом ангажовања радника на његовом имању. Тужиочева фотографија је преузета са друштвене мреже „Фејсбук“ и није тражена његова сагласност за објављивање. Наведеним текстом тужиоцу је нарушен углед, добијао је телефонске позиве јер га сви познају као поштеносног човека, па је морао да објашњава наводе у тексту да би повратио стари углед.

Првостепени суд је, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио одредбе чланова 5, 9, 15, 73, 79, 112, 114. и 117. Закона о јавном информисању и медијима, када је одлучио као у ставу првом и другом изреке ожалбене пресуде, а за своју одлуку у том делу је дао довољно разлога које прихвата и овај суд, као другостепени. Правилно је првостепени суд закључио да је објављивањем наведених информација дошло до повреде личности тужиоца, да је тужени Издавачко друштво "Ringier Axel Springer" д.о.о. Београд као издавач, одговоран за штету коју је тужилац том приликом претрпео, у смислу члана 112. и 114. Закона о јавном информисању и медијима, па је претходно оценивши све релевантне критеријуме за досуђивање висине накнаде штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, прописане чланом 200. Закона о облигационим односима, правилно оценио да тужиоцу припада правична новчана накнада у износу од 50.000,00 динара. На досуђени износ тужиоцу припада и право на законску затезну камату од дана пресуђења, па до исплате, правилном применом члана 277. Закона о облигационим односима.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца којима се оспорава правилност примене материјалног права, и то одредбе члан 200. Закона о облигационим односима, указивањем да је висина накнаде прениско одмерена те да се досуђеним износом не постиже циљ и суштина накнаде нематеријалне штете, односно сатисфакције тужиоца за претрпљену повреду части и угледа. Наиме, првостепени суд је, одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете која по овом основу припада тужиоцу, правилно применио материјално право, и то члан 200. Закона о облигационим односима и члан 117. Закона о јавном информисању и медијима, и досудио тужиоцу износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до исплате, који и по оцени Апелационог суда, представља одговарајућу накнаду за душевне болове које је тужилац претрпео због повреде части и угледа и адекватно доприноси успостављању психичке равнотеже код тужиоца. У преосталом делу, преко досуђеног а до траженог износа од 150.000,00 динара, правилно је првостепени суд одбио тужбени захтев као превисоко постављен јер би се његовим

досуђивањем погодовало тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде штете. Зато је ожалбена пресуда потврђена у ставу другом изреке.

Без утицаја на правилност и законитост побијане пресуде су жалбени наводи да суд није ценио наводе тужиоца да је његова фотографија незаконито преузета са друштвених мрежа и објављена уз чланак, имајући у виду да је тужилац тужбеним захтевом услед објављивања наведених текстова тражио накнаду нематеријалне штете само због повреде достојанства личности (част, углед односно пијетет), а не и због повреде права на приватност.

Међутим, основано се жалбом оспорава решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, имајући у виду да је првостепени суд, приликом досуђивања трошкова парничног поступка, погрешно применио Адвокатску тарифу када је обрачунао трошкове заступања на одржаном рочишту дана 30.10.2018. године, које је трајало 70 минута због чега тужиоцу припада накнада на име другог започетог сата. У складу са наведеним, тужиоцу на име трошкова парничног поступка припада износ од укупно 72.300,00 динара и то на име састава тужбе износ од 6.000,00 динара, за заступање на четири одржана рочишта (20.9.2017. године, 9.3.2018. године, 30.10.2018. године и 6.10.2021. године) износ од по 10.500,00 динара, на име додатног започетог сата на одржаном рочишту дана 30.10.2018. године износ од 1.500,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта (10.12.2019. године и 24.3.2021. године) износ од по 6.000,00 динара, као и трошкови судских такси на тужбу и пресуду у износу по 3.900, динара, применом важеће Таксене и Адвокатске тарифе, према успеху тужиоца у спору. Зато је решење садржано у ставу трећем изреке ожалбене пресуде преиначено обавезивањем туженог Издавачко друштво „Ringier axel springer“ д.о.о. Београд да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 72.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате, у вези са чланом 277. Закона о облигационим односима.

Неосновани су жалбени наводи којима се указује да тужиоцу припада накнада на име приступа на 5 одржаних рочишта имајући у виду да је увидом у списе предмета утврђено да је током првостепеног поступка одржано укупно 4 рочишта и то дана 20.9.2017. године, 9.3.2018. године, 30.10.2018. године и 6.10.2021. године, док је рочиште заказано за 18.11.2020. године одложено, што произлази из записника о одржавању рочишта за наведени термин.

Без утицаја на доношење другачије одлуке о трошковима поступка су жалбени наводи тужиоца да је суд досудио тужиоцу судску таксу на тужбу и на пресуду у износу од по 3.900,00 динара а тужиоцу је достављен налог за плаћање судске таксе на тужбу и пресуду у износу од по 12.800,00 динара. Наиме, када се ради о поступку ради накнаде нематеријалне штете, приликом одлучивања суда о трошковима поступка у ситуацији када је странка у поступку делимично успела са тужбеним захтевом, као што је то конкретно случај, њој припада износ накнаде трошкова поступка према висини досуђене накнаде, а већи износ од онога који је суд признао, странка, конкретно тужилац је у обавези да плати према вредности спора који је означио у тужби, потраживањем већег износа од досуђеног.

На основу изложеног, применом одредаба члана 390. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у ставу првом изреке.

Трошкови другостепеног поступка тужиоцу нису признати, с обзиром да је у жалбеном поступку успео у незнатном делу, због чега је применом одредби члана 165. у вези са чланом 153. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у ставу трећем изреке.

Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић